

Elhalasztották az új adóreform életbeléptetését.

(Saját tudósítónktól.) Az a mozgalom, melyet Vázsonyi Vilmos kezdett az új adóreform életbeléptetésének egy éves elhalasztására, azzal az eredménnyel járt, hogy a kormány tegnap este a reform életbeléptetését 1913. január 1-ről bizonytalan időre elhalasztotta. Az elhalasztás formájáról a legközelebbi napokban fog dönteni a kormány.

A megindult harc így szerencsésen eljutott a *békés megoldás* révébe és a mai fővárosi közgyűlésen szóba se került a konfliktus, mely úgy látszik, most már a szombatra tervezett rendkívüli közgyűlés egybehívását is fölöslegessé fogja tenni.

Ma Lukács László miniszterelnökkel és Teleszky János pénzügyminiszterrel a reform elhalasztásának formája és tartalma felől tanácskozás volt, amely tizenegy órától délutánig tartott. Az értekezleten Bárczy István dr. polgármester, Sándor Pál, Darvai Fülöp és Heltai Ferenc vettek részt. Vázsonyi távolmaradt s így megőrzi a maga részére a további cselekvés szabadságát.

Az értekezlet eredménytelenül végződött és döntés csak két-három nap múlva várható. Beszéltek, hogy a tanácskozás eredménye az adóreform *féléves elhalasztása* lesz, amivel szemben Vázsonyiék tudvalevően egy évi halasztást óhajtanak.

Az értekezlet, amit a miniszterelnök, a pénzügyminiszter, a polgármester és több képviselő részvételével tartottak meg, késő délutáni órákig húzódott el. Darvai Fülöp és Sándor Pál voltak az elsők, akik a miniszterelnök szobáját elhagyták. Sándor Pál ezt mondta:

— Döntés még nincs!

Darvai Fülöp így nyilatkozott:

— A miniszterelnök megígérte, hogy konszideráció tárgyává teszi az ügyet és egy-két nap múlva abban a helyzetben lesz, hogy dönthet.

Lukács László miniszterelnök ma este Bécsbe utazik, ennek folytán az ügy e miatt is elhalasztódik.

Hantos Elemér dr., az adóügynek egyik alapos ismerője, így nyilatkozott erről a kérdésről:

— Pontos számításokból megállapítottam, hogy az új adótörvény az egyenes adókból folyó jövedelmet óriási mértékben *csökkenti*. A jövő esztendőben harminckét millió koronával lenne kevesebb a bevétel, mint az idén. Tekintettel arra, hogy a közönség körében megokolatlan nyugtalanságot idéz elő a törvény és mert a mostani életbeléptetést semmi nyomósabb ok nem követeli, legokosabb, ha a végrehajtást elhalasztják. Az én véleményem és reményem szerint ez így is fog történni.

Hantos Elemér egyébként holnap fölszólal a képviselőházban és kifejezi ezt az álláspontját.

A konfliktussal kapcsolatban különben ma Bródy Ernő dr. országgyűlési képviselő kilépett a munkapártból és erre vonatkozó levelét délután elküldte Vojnich István báró pártelnöknek.

Itt említjük meg, hogy a *verseci* kereskedők egyesülete távirati fölterjesztést intézett a pénzügyminiszterhez és a képviselőházhoz az új adótörvények életbeléptetésé-

nek *elhalasztása* iránt. A fölterjesztés utal a súlyos gazdasági viszonyokra és föl sorolja a hazai kereskedelem súlyos baját. Ujabb megterhelés — ugymond — valóságos katasztrófát jelentene a kereskedelemre nézve.

A Vörös Kereszt jegyében.

— Szegedi hölgyek készülődése a háborúra. —

(Saját tudósítónktól.) A szegedi városháza dísztermébe, ahol más alkalommal a város atyái vitatkoznak közügyekről és egyéb dolgokról, szerdán délután újból bevonult a legszebb közgyűlési kép, a hölgyek serege. A podeszta elnöki esengettyűjével özvegy Worzikovszky Károlyné jelezte pontosan négy órakor az ülés megnyitását, a tanácsosok támlásszékeit pedig a jótékonyág vezető hölgyei okkupálták. A méltóságos elnökszöny mellett, kétoldalt Illés Imre dr. törzsorvos és Szmollény Nándor főtitkár, az ülés előadói foglaltak helyet.

A széksorokban csupa bájos és elegáns hölgy, asszonyok és leányok. A leghálásabb hallgatóság, amit csak egy előadó kívánhat. Áhítatos csöndben figyelnek, meg sem moccannak. Néha összeráncolják a homlokukat, összevonják a szemöldöküket, néha halálos sápadtság ül az arcukra vagy öröm tüze gyul a szemükben. Az arcukon, a szemükben visszatükröződik az előadók minden mondatának a hatása.

Megkapó az a komolyság, ahogyan a Vörös Kereszt Egyesület szegedi választmányának ápolónői tanfolyamát fogadták a hölgyek. Már a tanfolyam résztvevőinek a száma magában is imponáló: százötven hölgyet oktatót ki Illés Imre dr. törzsorvos a csapatkórházban. Eredetileg csak hetvenöt hölgy részére tervezték a tanfolyamot, de a váratlanul nagy érdeklődés következtében ez a szám a kétszeresére emelkedett. A tanfolyam résztvevőit három csoportra osztották, minden csoport két-két izben járt a csapatkórházban.

Szerdán délután a városháza dísztermében két elméleti előadással befejezték az ápolónői tanfolyamot. Özvegy Worzikovszky Károlyné üdvözölte a hölgyeket, amely után Illés Imre dr. törzsorvos, a tanfolyam vezetője vázolta az előadások anyagát és a rögtön segélynyújtásról oktatta ki a hallgatóit. Az élvezetes előadás mindenképpen rászolgált a hölgyek tetszésére és legteljesebb megelégedésére. A fáradhatatlanul agilis törzsorvos tanítását valóban megkapó módon köszönte meg a tanfolyam egyik résztvevője. A névtelen aláíró hat szál gyönyörű fehér rózsát kötött csokorba és egy levél kíséretében átadta a virágot a törzsorvosnak. A levél szövege a következő:

— A leglelkesebb tanárnak a — leghálásabb tanítvány forró üdvözléssel.

— Ilyen kedvességre csak egy nő lehet képes, — mondta meghatóttan Illés Imre dr.

A törzsorvos előadása után Szmollény Nándor, a választmány főtitkára beszélt a Vörös Kereszt hivatásáról.

— A híres *solferinói* ütközet után belátta a kultur Európa, hogy a sebesültek ápolására rendszeresen működő szervezetet kell alakítani. Az olasz, francia és az osztrák-magyar hadak véres küzdelme után negyven-ezer halott és sebesült maradt a csatatéren. És nem volt ápoló, aki segélyben részesítette volna a sebesülteket, nem akadt senki,

aki eltakarította volna a katonák holttestét. A genfi konvenció után aztán az államok törvénybe iktatták a sebesültek ápolásáról elfogadott javaslatokat. A genfi konvenció szerint az ellenség sebesültjeit is védelemben kell részesíteni, a haretéri kórházakon a Vörös Kereszt Egyesület zászlója lobog, amelyet az ellenségnek is kötelessége respektálni.

Bejelentette a főtitkár, hogy a hadügyminisztérium önkéntes egészségügyi osztagokat szervez, amelyek a tűzvonal mögött levő kétszáz-kétszáz ágyas kórházakban ellátják a szükséges teendőket. Egy-egy osztagban 40—50 ápolónő teljesít szolgálatot, az orvosok fölügyeletével. A hölgyek közreműködnek a sebesültek ápolásában és ellátják a kórház gazdasági teendőit. Az ilyen kórházakat a Vörös Keresztnek a hadügyminisztérium a rendelkezésre bocsátja, az osztag felszerelésének a beszerzésére azonban két-két ezer korona szükséges. Ezt az összeget az egyesület választmánya saját vagyonukból kiutalványozzák. A Vörös Kereszt Egyesület budapesti központja fölkérte a szegedi választmányt, hogy szervezzen legalább is egy önkéntes egészségügyi osztagot, amely majd:

Szeged városi egészségügy osztag néven szerepel.

Hogy háboru esetén a szegedi egészségügyi csapat melyik tábori kórházban működne, arról eddig még nem érkezett értesítés. A főtitkár az önkéntes egészségügyi csapatban való részvételre kérte föl a hölgyeket, egyben megnyugtatta az aggodalmaskodókat, hogy a haretéri kórházakban a legesekélyes bántódás sem érheti őket, erről gondoskodott a genfi konvenció.

Helybeli szolgálatra is lehet jelentkezni. Akik az aláírási iven megjelölik, hogy Szegeden teljesítik ápolónői hivatásukat, azokat a haretéren való szolgálatra nem szőlítja a hadvezetőség. A főtitkár fölkérte a hölgyeket, hogy aki csak teheti, jelentkezzen akár helybeli, akár a haretér közelében levő szolgálatra, lehetőleg néhány napon belül. A jelentkezők névsorát ugyanis fölterjesztik a budapesti központhoz. Babarczy Schmartz Ottó báró főgondnok már kérte az ápolónői tanfolyamon résztvevő hölgyek törzskönyvi kimutatását és közölte, hogy az ápolónők formális vizsga után bizonyítványt kapnak.

Közölte még a főtitkár, hogy a Vörös Kereszt Szegeden már kétezer sebesült ápolására jelölt ki helyet, függetlenül a hadvezetőségtől, amely már lefoglalta az állami épületeket.

Az előadó beszéde után özvegy Worzikovszky Károlyné megköszönte a hölgyek érdeklődését és fölkérte őket a mozgalom legteljesebb pártolására. A választmány előljár a jó példával, mert már most följánlott a vagyonából ötezer koronát felszerelésre, az elnöknő pedig elvállalta a szegedi egészségügyi osztag — az önkéntes haretéri csapat — vezetését.

Az ülés berekesztése után nyomban megkezdtek az aláírások gyűjtését a városháza termében. Már mintegy száz lelkes hölgy jelentkezett, részben a haretéri, részben pedig helybeli szolgálatra. Az aláírók névsorában első helyen szerepelnek Jony László huszárezredes és Halász Imre huszárszázados felesége.

A bizottsági teremben érdekes diskurzus fejlődött ki a hölgyek között. Özvegy Worzikovszky Károlyné kezdte:

— Tegnap reggel — mondta az elnökasszony — amikor kiléptem az utcára, hideg